

Денисенко Юлія Миколаївна,
аспірант кафедри конституційного і адміністративного права
Юридичного інституту Національного авіаційного університету,
м. Київ, Україна

ЩОДО СТАНУ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПОРЯДКУ ПЕРЕВЕЗЕННЯ МАЛОЛІТНІХ АВТОМОБІЛЬНИМ ТРАНСПОРТОМ

Актуальною і до цього часу не розв'язаною залишається проблема збільшення кількості смертельних випадків від ДТП та травматизму не тільки серед повнолітніх осіб, а й серед дітей. Статистика свідчить про те, що більшість ДТП у яких страждають малолітні стається через недбалість, неуважність та безвідповідальність їх батьків.

З метою уникнення жакливих наслідків на дорогах, важливо дотримуватися наступних правил перевезення дітей в автомобілі: пристібатися ремнями безпеки необхідно абсолютно всім! У тому числі і в чужому автомобілі, і при їзді на короткі відстані. Знову ж таки, якщо це правило автоматично виконується дорослими, то воно легко увійде дитині в постійну звичку; діти повинні займати найбезпечніші місця в автомобілі та ні в якому разі не пересуватися без супроводу дорослих тощо.

Оскільки малолітні в процесі реалізації дорожнього руху виступають виключно пасажирями, про що свідчить ст. 15 ЗУ «Про дорожній рух» від 30.06.1993 р. (зі змінами та доповненнями), то з впевненістю можна стверджувати, що винуватцями ДТП, в яких страждає підростаюче покоління є дорослі [1].

На жаль, держава не передбачає на законодавчому рівні особливостей правового регулювання та забезпечення безпечного перевезення на автомобільному транспорті малолітніх, як особливої категорії громадян. Навпаки, в більшості випадків, малолітніх прирівнюють до повнолітніх, наділяючи їх всім обсягом прав та обов'язків дорослої людини. Так, наприклад, у Законі України «Про автомобільний транспорт» та затверджених постановою Кабінету міністрів України Правил надання послуг пасажиром автомобільного транспорту, містяться лише ті положення, які стосуються виключно порядку оплати проїзду за перевезення дітей дошкільного віку: «Пасажири мають право: безоплатно провозити з собою на автобусних маршрутах

загального користування одну дитину дошкільного віку без надання їй окремого місця».

Але, інколи можна дійти до сумніву про те, що дане правило дійсно знайшло дієве відображення у дійсності. Про це свідчать різноманітні звертання громадян до органів місцевого самоврядування, надсилання листів із тематичними питаннями та ін. Так, до редакції газети «Сільські вісті» надійшов лист від Лідії Максимівни Котляр із села Мішково-Погорілове Жовтневого району Миколаївщини, в якому вона запитує чи може вона безкоштовно провезти із собою п'ятирічну дитину? [2]

Це не свідчить про неналежну діяльність законотворців. Причиною недотримання положень, норм та правил дорожнього руху щодо малолітніх є їх невідповідність інтересам сучасного суспільства. Так, захищаючи права та законні інтереси малолітніх при перевезенні їх на засобах автомобільного транспорту, ми ущемляємо права та інтереси автомобільних управлінь, які належать до комунальної, а то й до приватної форми власності, і, навпаки.

Отже, виходячи з вищевказаного, можна винести такі пропозиції щодо удосконалення нормативної бази транспортного права у сфері забезпечення прав та законних інтересів малолітніх в Україні:

1. для вдосконалення регулювання дотримання прав та законних інтересів малолітніх в Україні при перевезенні потрібно встановити і закріпити на законодавчому рівні необхідні обов'язкові до виконання вимоги як малолітнім пасажиром, так і перевізником;
2. повинні використовуватися сучасні методи та засоби контролю за дотриманням даних правил перевезення малолітніх автомобільним транспортом [3, с.106];
3. створення чіткої та жорсткої системи відповідальності за порушення даних правил.

На даний час безпека дорожнього руху у сфері забезпечення прав та законних інтересів малолітніх в Україні потребує неабиякого вдосконалення, що дасть змогу вберегти підрастаюче покоління від нещасних випадків на дорогах та від ущемлення їх прав.

Література

1. Про дорожній рух: Закон України від 30 червня 1993 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/3353-12>.
2. Сільські вісті: Газета від 16 вересня 2014 року № 102 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.silskivisti.kiev.ua/19149>.
3. Тенденції розвитку юридичної науки в ХХІ столітті: [Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції до Дня науки, м. Київ, Національний авіаційний університет, 22 травня 2014 р.]. – 580 с.

Миронець Оксана Миколаївна,
старший викладач кафедри теорії та історії держави і права
Юридичного інституту Національного авіаційного університету,
м. Київ, Україна

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ФУНКЦІЙ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА У СФЕРІ АВІАЦІЙНОГО ТРАНСПОРТУ

Повітряний транспорт займає вагоме місце не лише в транспортній системі України, а й всього світу. Роль авіації у повітряних перевезеннях пасажирів, багажу та вантажу важко переоцінити. Проте на ряду з позитивними в економічному сенсі рисами повітряного транспортування, гостро стоїть питання безпеки у сфері авіації. Питання убезпечення повітряного транспорту є і залишається об'єктом уваги міжнародного та національного законодавства.

Також, відповідно, питання безпеки авіаційного транспорту були і залишаються предметом наукових дискусій. Правовідносини у транспортній сфері, а також їх адміністративно-правове регулювання досліджувалися у працях В.Й. Развадовського [1]. Повітряний транспорт фрагментарно став предметом наукових досліджень В. К. Гіжевського, Е. Ф. Демського [2], О. І. Сафончика, Є. О. Харитонова, О. І. Харитонової [3], М. Л. Шелухіна [4]. Проблеми авіаційної безпеки на науковому рівні стали предметом дискусій Е. В. Горян, К. В. Горян [5], І. О. Козлюка [6] та ін. Питання правового регулювання безпеки польотів на